

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 9 oktober 2018 met nummer RvVb/S/1819/0169
in de zaak met rolnummer 1718/RvVb/0696/SA

Verzoekende partijen	1. de heer William DE STRYCKER 2. de heer Luc DE CORT vertegenwoordigd door advocaten Wim DE CUYPER en Bram DE SMET, met woonplaatskeuze op het kantoor te 9100 SINT-NIKLAAS, Vijstraten 57
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT vertegenwoordigd door advocaat Michel VAN DIEVOET, met woonplaatskeuze op het kantoor te 1000 Brussel, Wolstraat 56
Tussenkommende partij	mevrouw Carolien VAN PRAET vertegenwoordigd door advocaat Bruno VAN CAUWENBERGH, met woonplaatskeuze op het kantoor te 9230 Wetteren, Wegvoeringstraat 41

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 19 juni 2018 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 12 april 2018.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de tussenkommende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Affligem van 5 december 2017 ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de tussenkommende partij een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden verleend voor het bouwen van een paardenstal en aanhorigheden, en voor een nieuw aan te leggen mestvaalt en verhardingen op de percelen gelegen te 1790 Affligem, Langestraat 33, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie A, nummers 144c2, 144p2 en 144r2.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkommende partij verzoekt met een aangetekende brief van 27 juli 2018 om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkomende partij met een beschikking van 22 augustus 2018 toe in de debatten.

De verwerende partij dient een nota betreffende de vordering tot schorsing en het administratief dossier in. De argumentatie van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is in haar verzoekschrift tot tussenkomst vervat.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing op de openbare zitting van 18 september 2018.

Advocaat Bram DE SMET die voor de verzoekende partijen verschijnt, advocaat Michel VAN DIEVOET die voor de verwerende partij verschijnt en advocaat Bruno VAN CAUWENBERGH die voor de tussenkomende partij verschijnt, zijn gehoord.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

Op 9 februari 2010 vergunt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Affligem de aanvraag van de tussenkomende partij voor het plaatsen van een stalling voor paarden achter de woning aan de Langestraat 33, op het perceel nr. 144c2.

2.

Op 29 januari 2013 beslist het college van burgemeester en schepenen tot de afgifte van een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij die de in strijd met de vergunning van 9 februari 2010 opgerichte paardenstallen gedeeltelijk regulariseert. De vergunning laat het behoud van de twee vooraan gelegen paardenboxen toe. De drie achterste paardenboxen moeten worden afgebroken.

3.

Op 28 januari 2016 verleent de verwerende partij aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning voor de bouw van een stal voor weidedieren en de aanleg van een mestvaalt op de percelen nummers 144c2 en 144r2 aan de Langestraat 33. De beslissing wordt op administratief beroep van de tussenkomende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Affligem van 29 september 2015 genomen.

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Halle-Vilvoorde-Asse', vastgesteld met een koninklijk besluit van 7 maart 1977, in agrarisch gebied.

Met het arrest van 2 augustus 2016 met nummer RvVb/S/1516/1390 wordt op vordering van de verzoekende partijen de tenuitvoerlegging van de vergunningsbeslissing van 28 januari 2016 geschorst. Met het arrest van 21 november 2017 met nummer RvVb/A/1718/0241 wordt de beslissing vernietigd.

Met het arrest van 28 juni 2018 met nummer 242.008 verwerpt de Raad van State het cassatieberoep van de verwerende partij tegen voormeld vernietigingsarrest van 21 november 2017.

4.

In de loop van het geding dat tot het vernietigingsarrest van 21 november 2017 geleid heeft, beslist de verwerende partij in administratief beroep op 4 mei 2017 om de intussen nieuw ingediende aanvraag van de tussenkomende partij voor het bouwen van een paardenstal en aanhorigheden, en de aanleg van een mestvaalt op de percelen nummers 144c2 en 144r2 niet te vergunnen.

3.

De tussenkomende partij dient op 28 augustus 2017 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Affligem opnieuw een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een paardenstal en aanhorigheden, en een nieuw aan te leggen mestvaalt en verhardingen.

De beschrijvende nota licht toe dat de tussenkomende partij, als exploitant van een paardenfokkerij, over 21 paarden beschikt, die gedeeltelijk in de stal bij haar woning aan de Langestraat 33, gedeeltelijk in gehuurde paardenboxen ondergebracht zijn. Met de aangevraagde bouw van een paardenstal met een capaciteit van tien boxen wil de tussenkomende partij alle paarden in de nabijheid van haar woning stallen.

Tijdens het openbaar onderzoek, dat van 7 september 2017 tot en met 6 oktober 2017 gehouden wordt, dienen de verzoekende partijen een bezwaarschrift in.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Affligem weigert op 5 december 2017 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij.

Tegen die beslissing tekent de tussenkomende partij op 27 december 2017 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in haar verslag van 30 maart 2018 om dit beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 12 april 2018 beslist de verwerende partij op 12 april 2018 om het beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert:

“...

b) Het goed is niet gelegen binnen de grenzen van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of een ruimtelijk uitvoeringsplan. Het goed maakt geen deel uit van een goedgekeurde niet vervallen verkaveling.

Volgens het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse is het goed gelegen in een agrarisch gebied. Artikel 11 van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen is van kracht: (...)

In de omzendbrief betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen van 8 juli 1997 en latere wijzigingen is er een opsomming van “andere para-agrarische bedrijven, die minder afgestemd zijn op de grondgebonden landbouw”. Hierin wordt onder meer opgenomen: “stallen voor paardenhouderijen met minstens 10 paarden, waarbij de hoofdactiviteit gericht is op het

fokken en/of houden van paarden en eventueel bijkomend op het africhten, opleiden en/of verhandelen ervan”.

Het is het departement Landbouw en Visserij die bevoegd is om te oordelen of het hier al dan niet om een landbouwactiviteit gaat. Het advies van het departement Landbouw en Visserij vermeldt dat de aanvrager in het bezit is van 21 paarden en 15 ha grasland in gebruik heeft. In dit advies wordt aangegeven dat de aanvrager professioneel actief is met het fokken van paarden. In het dossier zit een lijst van 21 paarden van de Belgische Confederatie van het Paard waarbij de aanvrager op 13 juli 2017 als houder van deze paarden is geregistreerd in de centrale gegevensbank. Er is eveneens een aangifte van mestproductie en mest-gebruik voor het jaar 2016. Daarnaast beschikt de aanvrager over een landbouwnummer, een ondernemingsnummer en heeft ze een cursus landbouw bij het Nationaal agrarisch Centrum en een cursus paardenhouderij gevolgd. Tevens is nog de verzamelaanvraag van 2017 toegevoegd. Over de al dan niet volwaardigheid van het bedrijf wordt geen uitspraak gedaan door het departement Landbouw en Visserij. Wel is deze instantie duidelijk in de beoordeling dat het om een actief professionele activiteit van het fokken van paarden gaat. Voor de oprichting van de stal is het niet noodzakelijk om een volwaardig leefbaar bedrijf te zijn. Zoals gesteld door het departement Landbouw en Visserij gebeurt de aanvraag voor de stalling in functie van een paardenhouderij/fokkerij.

Gelet op dit advies van het departement Landbouw en Visserij mag dan ook gesteld worden dat de aanvraag voor de oprichting van een stal verenigbaar is met de planologische bestemmingsvoorschriften van het agrarisch gebied.

c) De aanvraag tot het oprichten van een stal op het achterliggend perceel is verenigbaar met de goede ruimtelijke ordening van de plaats. De stalling heeft een oppervlakte van 138 m², een beperkte kroonlijst van 3,00 m hoogte en een nok van slechts 4,60 m hoog. De stal komt op voldoende afstand van de perceelsgrenzen, zijnde 4,00 m van de linker perceelsgrens en 3,00 m van de grens met de voorliggende tuin die hoort bij de woning van de aanvrager. Slechts een beperkt deel van de stal ligt achter de tuin van de rechter aanpalende woning, waarvan de eigenaar geen bezwaar heeft ingediend.

De stal is gelegen in het agrarisch gebied, onmiddellijk aansluitend op het woongebied met landelijk karakter. De inplanting van de stal onmiddellijk grenzend aan de tuin zorgt ervoor dat er geen grote indringing is in het open landschap. Aansluitend langs westelijke zijde zijn er bomen. De voetweg die langs de schuine perceelsgrens verder noordwestwaarts gaat is de natuurlijke grens tussen het meer bebouwd gedeelte en het weids open akker- en weiland.

Om het rustig verblijven in de aanpalende tuinen te verzekeren wordt nog een groenaanplanting aangelegd waarbij in de verklarende nota wordt vermeld dat deze zal zorgen voor een proper afgewerkt geheel en dit zonder dat een belemmering ontstaat voor de werking van het bedrijf. Er wordt opgelegd dat in de strook links van de stal van 4,00 m breed en de 3,00 m brede strook ter hoogte van de achterste perceelsgrens van de tuin van de rechter aanpalende woning een lijnbeplanting wordt aangelegd met een hoogte van 2,00 m in de vorm van een haag die zowel in de winter als in de zomer haar groen blad behoudt.

d) De plaatsing van de mestvaalt zal moeten uitgevoerd worden conform de regels voorgeschreven in artikel 5.9.2.2 van Vlarem II betreffende de ‘opslagplaatsen voor vaste dierlijke mest buiten de stal’. Het louter stockeren van de mest op een akker behoort niet tot de mogelijkheden. Daarom wordt een volwaardige mestvaalt aangelegd met wanden

van 2,00 m hoogte en een vloer. Voor deze mestvaalt wordt een aparte afvoer gelegd naar een citerne van 20.000 liter voor de opvang van de sappen van de stallen en de mestvaalt. Deze zal op regelmatige tijdstippen leeggehaald worden en afgevoerd. Om eventuele geurhinder te beperken zal worden opgelegd dat de bovenzijde van de mestvaalt afgedekt moet worden. Hiervoor zal een melding klasse 3 moeten gebeuren bij de gemeente.

e) De beroepsindiener haalt aan dat de stal zou doorkruist worden met de officiële ligging van de voetweg nr. 16. Dit is niet het geval. De voetweg is plaatselijk verlegd geweest in 2002 en sluit nu loodrecht aan op de Kluiskouterlos. Dit verplaatste deel valt samen met de achterste perceelsgrenzen van de woningen langs de Langestraat. Het schuine gedeelte heeft zijn oorspronkelijke ligging behouden zoals aangeduid op de Atlas van de buurtwegen. Op het moment van deze gedeeltelijke verplaatsing in 2002 was de achterliggende weide nog één kadastraal perceel. Dit is vast te stellen op de plannen die gemaakt zijn bij de verlegging van de voetweg. Ondertussen is dit perceel opgesplitst in twee kadastrale percelen juist met een scheiding die de ligging van de voetweg volgt. De oppervlakte van de stal overlapt niet met de ligging van de voetweg nr. 16. Er wordt dan ook niet gebouwd op het tracé van de voetweg nr. 16.

f) Aangaande de ontsluiting is er bij de vorige aanvraag die identiek is voor wat de stal en de mestvaalt betreft uiteindelijk een weigering gegeven door de deputatie omdat er geen duidelijkheid was aangaande de brandveiligheid, in het bijzonder aangaande de ontsluiting en de bereikbaarheid van de stal. Daarom werd bij de voorliggende aanvraag advies gevraagd aan de brandweer. Na overleg tussen de brandweer en de aanvrager is er een toegangsweg voorzien van 4,00 m breed in grasdallen die met een bocht aansluit op de Kluiskouterlos. De brandweerzone Vlaams-Brabant West heeft in voorliggend dossier een advies uitgebracht op 9 juli 2017 waarbij een gunstig brandpreventieverslag werd opgemaakt.

Terecht merkt het departement Landbouw en Visserij op dat deze toegangsweg in grasdallen zorgt voor een versnippering van het perceel weiland en dat dit geen voorbeeld is van een goede ruimtelijke ordening. Daarom is voorgesteld om de toegangsweg te verplaatsen onmiddellijk aansluitend aan het rechte deel van de voetweg nr. 16 die ter hoogte van de Kluiskouterlos met eenzelfde draaicirkel kan aansluiten op deze weg waarbij een eventuele interventie van de brandweer mogelijk blijft, zij het door achterwaarts deze laatste meters af te leggen. De Kapitein van de Brandweerzone Vlaams-Brabant West heeft hierover per mail op 22 maart 2018 het volgende verklaard: "De voorgestelde weg zorgt er inderdaad voor dat de gebouwen bereikbaar zijn. Het achteruitrijden zal wel tijd in beslag nemen, met andere woorden het interveniëren zal minder vlot kunnen gebeuren. De Brandweer kan zich akkoord verklaren met de voorgestelde weg." De brandweer heeft in deze aanvraag een gunstig brandpreventieverslag gegeven op 9 juli 2017 dat geldig blijft. De beperkte aanpassing van de ligging van de weg in grasdallen is voor de brandweer geen reden om dit gunstig advies te herzien.

Omtrent de bereikbaarheid op zich is bij de vorige aanvraag al gemotiveerd dat zowel de Kluiskouterlos als de voetweg nr. 16 voldoende breed zijn en al toegankelijk zijn en gebruikt worden door landbouwvoertuigen. Bovendien is er nu een toegangsweg van 4,00 m breed in grasdallen die aansluit op de beperkte betonverharding bij de stal waardoor er geen problemen aangaande de bereikbaarheid te verwachten zijn.

Tijdens de hoorzitting wordt door de derde belanghebbende aangehaald dat de aanleg van de grasdallen zorgt voor een verbreding van het tracé van de buurtweg en er hiervoor eerst een afzonderlijke procedure dient te gebeuren. Een eigenaar kan, mits een geldige stedenbouwkundige vergunning en mits de voetweg toegankelijk blijft, voor eigen gebruik bijkomende verharding aanleggen zonder dat aan het eigenlijke tracé van de voetweg wordt gewijzigd. De grasdallen en de betonverharding worden aangelegd in functie van het bedrijf en zijn niet in functie van de buurtweg. Hierdoor is er in voorliggende aanvraag geen sprake van een verbreding van de buurtweg zoals bepaald in artikel 4 van het provinciaal reglement inzake buurtwegen.

g) De plannen in het dossier zijn ingediend op schaal met bemating en deze zijn opgemaakt door een architect. Het is de verantwoordelijkheid van de architect om correcte plannen op te maken. Op het plan wordt inderdaad vermeld dat deze zijn opgemaakt op basis van de kadastrale legger en dat de exacte inplanting en afmetingen ten opzichte van de perceelsgrenzen nog bepaald dienen te worden door een landmeter. Hierover kan worden meegegeven dat een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend op basis van de ingediende plannen. Indien zou blijken dat de werken niet kunnen uitgevoerd worden met de vermelde afmetingen van grootte van de bebouwing ten opzichte van de vastgelegde afstanden tot de perceelsgrenzen, dient een nieuwe stedenbouwkundige aanvraag ingediend te worden met correcte bemating. Het is niet aan de vergunningverlenende overheid om de juistheid van plannen in vraag te stellen en (op het terrein) te controleren.

h) In de bezwaarschriften worden het aantal paarden in twijfel getrokken en worden tevens de totale oppervlakte van de beschikbare percelen niet aangenomen. De beoordeling van deze gegevens is gedaan door het departement Landbouw en Visserij die als expert kan beschouwd worden in deze materie. Zij heeft hierover een gunstige uitspraak gedaan. Het gaat om een recente lijst van paarden van de Belgische Confederatie van het Paard en een aangifte van de mestbank. Ook blijkt uit het overzicht van elektronische verzamelaanvraag van 2017 dat deze nagenoeg dezelfde gebleven is als de verzamelaanvraag van 2016. Het is tevens de verantwoordelijkheid van de aanvrager om hierover correcte informatie mee te geven. Er kan van de vergunningverlenende overheid niet verwacht worden dat deze officiële formulieren in vraag worden gesteld, zeker wanneer hierover al een beoordeling is gegeven door het bevoegde departement Landbouw en Visserij.

In voorliggende aanvraag wordt een stalling gevraagd voor 10 paardenboxen. Een omgevingsvergunning aangaande de milieueisen is niet vereist voor landbouwbedrijven met minder dan 20 paarden. Voor de mestopslag is een melding klasse 3 bij de gemeente noodzakelijk.

i) Daarnaast wordt nog hinder aangehaald door omwonenden onder meer betrekking hebbend op bijkomende overlast en het wegnemen van zicht. Ook de waardevermindering van hun goed wordt genoemd. Er gelden echter geen afstandsnormen tot woongebieden met landelijk karakter voor het houden van paarden. Integendeel geldt dat binnen een landelijk woongebied, landbouw en wonen op gelijke voet staan. Dit veronderstelt dus een verenigbaarheid van beide functies en een verdraagzaamheid van omwonenden. Bovendien bevindt de voorliggende stal zich in agrarisch gebied. De hinder die uitgaat van de stalfunctie overschrijdt de normaal te dragen hinder niet. De aanvaardbaarheid van de stalling is veeleer een afweging of een gebouw met een dergelijke afmeting en inplanting complementair aan de residentiële functie aanvaardbaar is op de plaats. Zoals hierboven omschreven gaat het hier om een

stalling in agrarisch gebied die zich, gelet op haar grootte, inplanting en groenaanplantingen, voldoende integreert in de directe omgeving.

j) Aangaande de vergunde toestand van de stal in de tuin onmiddellijk achter de woning tot in de linker perceelsgrens kan worden meegegeven dat op 29 januari 2013 een stedenbouwkundige vergunning is verleend voor het regulariseren van paardenstallen. Toen werd voorzien in de afbraak van de achterste drie paardenboxen en het behoud van twee boxen en vooraan een berghok/wasplaats/zadelkamer. Deze aanvraag werd gedaan nadat er een weigering is uitgesproken voor de totaliteit van de vijf paardenboxen gelet op de beperkte tuin. De afbraak is echter nog niet gebeurd. Gelet op de overdreven afmetingen van het totale gebouw ten opzichte van de beperkte breedte van de tuin, vermindert de belevingskwaliteit van de tuin en blijft het noodzakelijk dat dit gedeelte wordt afgebroken. Het is ruimtelijk niet aanvaardbaar dat de stallingen achter de tuin worden vergund zonder dat de boxen in de tuin worden verwijderd zodat de tuin zijn eigenlijke functie kan terug krijgen. Dit wordt als voorwaarde mee opgenomen.

k) In toepassing op art. 4.3.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (beoordelingsgronden) kunnen geen opmerkingen gemaakt worden inzake hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen. Evenmin wordt er geraakt aan het bodemreliëf of zijn er cultuurhistorische aspecten die wegen op de beoordeling. Inzake de visueel-vormelijke elementen heeft de ingreep een aanvaardbare impact. De schaal van het project, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid sluiten voldoende aan bij de directe omgeving. Wat betreft de mobiliteit is er een beperkte toename te verwachten die draagbaar is voor de ontsluiting zoals hierboven omschreven.
...

Dat is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Een onderzoek van de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is enkel aan de orde als de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, vervuld zijn. Zoals zal blijken, is dat niet het geval.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Een onderzoek van de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing is enkel aan de orde als de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, vervuld zijn. Zoals zal blijken, is dat niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Op grond van artikel 40, §1 DBRC-decreet kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er hoogdringendheid aangetoond wordt en dat de verzoekende partij minstens een ernstig middel aanvoert dat de vernietiging van de bestreden beslissing op het eerste gezicht kan verantwoorden.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen verantwoorden de hoogdringendheid als volgt:

“ ...

Er is in casu sprake van hoogdringendheid om de redenen dat:

I. Uw Raad oordeelde reeds naar aanleiding van een eerdere gelijkaardige aanvraag dat er sprake was van hoogdringendheid

Uw Raad oordeelde reeds in het arrest van 2 augustus 2016, nr. RvVb/S/1516/1391 met betrekking tot een eerdere gelijkaardige aanvraag door de aanvrager op het zelfde perceel (...):

(...)

Uw Raad oordeelde reeds dat er sprake was van hoogdringendheid omdat:

- Niet kan worden betwist dat het voorwerp van de bestreden beslissing een (ernstige) impact zal hebben op het uitzicht van de tweede verzoekende partij*
- Niet kan worden betwist dat gelet op de ontsluiting er meer verkeersbewegingen zullen zijn ter hoogte van de woning en de tuin van eerste verzoekende partij*
- De aanvrager meer paarden heeft dan zij momenteel kan stallen*
- De eenvoudige materialen laten toe dat de werken in een korte tijdspanne kunnen worden uitgevoerd*

Zoals onderstaand zal worden toegelicht, heeft de aanvraag betrekking op eenzelfde aanvraag en blijven deze gegronde schorsingmotieven gelden.

De behandeling van de nietigverklaring zal dan ook te laat komen.

Ook in onderhavig dossier is er dan ook sprake van hoogdringendheid.

2. Verzoekende partijen zullen ernstige hinder en nadelen lijden

1.

Zoals toegelicht bij het belang van de verzoekende partijen, zullen zij hinder en nadelen ondervinden.

Voor de eerste verzoekende partij betreft dit hoofdzakelijk de hinder en nadelen ingevolge de verkeersbewegingen wegens de ontsluiting van het voorwerp van de aanvraag. Deze zullen langs zijn woning en tuin gaan.

Door toename van het aantal paarden (2 paardenboxen vandaag, waar er 10 aan toegevoegd worden) zal het verkeer op ernstige wijze toenemen.

Aangezien de bouwplaats ook niet ontsloten kan worden langsheen de Langestraat, zal ook het werfverkeer en het laden en lossen van bouwmaterialen gebeuren langsheen zijn woning en tuin. De vrachtwagens zullen worden gelost op ter hoogte van zijn woning in de Langestraat of op het kruispunt van de Kruiskouterlos en de Kluisweg.

Voor de integrale toelichting en het fotomateriaal ter staving wordt verwezen naar de hoger gegeven toelichting bij het belang.

Zoals de Raad reeds terecht bevestigde in het arrest van 2 augustus nr. RvVb/S/1516/1391 kan niet worden betwist dat het aantal verkeersbewegingen ter hoogte van de woning van eerste verzoekende partij zal toenemen.

Deze ernstige hinder zal onverkort blijven gelden.

2.

Ook tweede verzoekende partij zal ogenblikkelijk hinder ondervinden.

Zo zal hij vanuit zijn woning en tuin zicht nemen op de op te richten stal.

Door oprichting van de constructie die het voorwerp van de bestreden beslissing vormt, zal zijn uitzicht op ernstige wijze worden gewijzigd. Waar er heden uitzicht is op het agrarisch gebied, zal er een nieuwe constructie "in tweede bouworde" worden opgericht die zijn uitzicht ernstig zal wijzigen. Dat er vandaag (wederrechtelijk) materiaal en materieel gestald staat, doet geen afbreuk aan de impact van de middels de bestreden beslissing op te richten constructie.

Daarnaast zal er geluids- en geurhinder zijn in de tuin en op het terras. Immers zal het gehinnik en het gestamp van de paarden tegen de rand van de paardenboxen (er worden tevens open paardenboxen voorzien) hoorbaar zijn in de tuin en op het terras van verzoekende partij. Daarnaast zal de geur van de paardenstallen en de mestvaalt waar te nemen zijn tot op het perceel van de tweede verzoekende partij.

Ook deze hinder is rechtstreeks gerelateerd aan het voorwerp van de bestreden beslissing.

Voor de integrale toelichting en het fotomateriaal ter staving wordt verwezen naar de hoger gegeven toelichting bij het belang.

Ook hier blijft derhalve gelden zoals reeds werd vastgesteld in het arrest van 2 augustus nr. RvVb/S/1516/1391 dat het niet kan worden betwist dat het voorwerp van de bestreden beslissing een ernstige impact op het uitzicht van tweede verzoekende partij zal hebben.

3.

De hinder en nadelen zijn rechtstreeks gerelateerd aan de bestreden beslissing en zullen bij de realisatie ogenblikkelijk plaatsvinden.

3. Het gaat om een beperkte constructie die in een korte termijn kan worden opgericht.

Het gaat om een landbouwconstructie die met eenvoudige materialen kan worden opgericht.

De constructie kan bijgevolg op een beperkte tijd worden opgericht, wat bijgevolg de mogelijkheid biedt om de vergunning uit te voeren en de stal en mestvaalt volledig op te richten voorafgaand aan de behandeling van de nietigverklaring.

De materialen blijven ongewijzigd, zodat de stal nog steeds, zoals vastgesteld in het arrest van 2 augustus nr. RvVb/S/1516/1391 in een beperkte tijd kan worden opgericht.

De beperkte omvang en het eenvoudig op te richten karakter van de stal toont eveneens de hoogdringendheid aan.

4. De aanvrager heeft in het verleden reeds meerdere vergunningen aangevraagd, die werden geweigerd. Nu zij toch de vergunning gekregen heeft, zal zij deze uitvoeren.

Uit de hogervermelde historiek blijkt dat de aanvrager sinds 2010 en vandaag reeds 7 aanvragen heeft ingediend om op het perceel stallen voor paarden op te richten.

Zulks heeft ertoe geleid dat er finaal in 2013 een regularisatievergunning werd verleend. Doch is de op het perceel bestaande toestand niet conform met deze geregulariseerde toestand.

Dit blijkt ook expliciet uit de bestreden beslissing, waar de deputatie de voorwaarde oplegt dat 3 bestaande paardenboxen dienen te worden afgebroken.

Er is bijgevolg stalruimte te weinig voor de aanvrager, waarbij er bovendien huidige gebruikte stallen in overtreding staan die reeds ingevolge de beslissing van 2013 dienen te worden verwijderd.

Ook hieruit blijkt dat men niet zal wachten met de realisatie.

Daarnaast blijkt ook uit het eerder advies van DULO dat een deel van de paarden elders zou worden gestald, zulks impliceert dat normalerwijze (hoge) stalgelden betaald dienen te worden (...).

(...)

De op het perceel bestaande toestand is ongewijzigd gebleven, behoudens het aantal paarden zou toegenomen zijn naar 21. Hieruit blijkt dat er nog een grotere nood aan stalruimte bestaat op het eigen perceel die de aanvrager niet heeft.

Deze bestaande onvergunde toestand, in combinatie met de stalling van paarden elders, impliceert tevens dat er voldoende aanwijzingen bestaan dat de aanvrager niet de behandeling van de nietigverklaring zal afwachten alvorens de vergunning uit te voeren. Zij heeft reeds te weinig stalruimte en heeft er tevens een financieel belang bij om zo snel mogelijk de stal op te richten, nu dit een grote besparing van de stalgelden impliceert. Bovendien bestaat er steeds een risico dat zij in het kader van handhaving, bestaande paardenboxen op het perceel dient te verwijderen, waarvoor zij geen bijkomende alternatieve stalruimte heeft.

Zulks impliceert tevens dat aangenomen kan worden dat de aanvrager de behandeling van de procedure tot nietigverklaring niet zal afwachten.

Bovendien werd reeds voor een gelijkaardige stal als het voorwerp van de bestreden beslissing in november 2013 een vergunning geweigerd, wat opnieuw gebeurde in 2017 en een vergunning door uw Raad in 2016 werd geschorst en vernietigd. Nu de aanvrager reeds gedurende jaren met een chronisch plaatsgebrek op het perceel zit, toont zulks evenzeer aan dat er zal worden uitgevoerd, voorafgaand aan de behandeling van de procedure tot nietigverklaring.

Dit reeds in het arrest van 2 augustus nr. RvVb/S/1516/1391 terecht werd weerhouden motief tot staving, blijft evenzeer gelden. Dat de aanvrager na het schorsingsarrest

reeds twee nieuwe aanvragen heeft ingediend om de stal op te richten (...) toont zulks des te meer aan.

De hoogdringendheid wordt bijgevolg tevens gestaafd door de historiek, het chronisch plaatsgebrek dat hieruit blijkt, de bestaande illegale toestand op het perceel en het stallen van dieren bij derden.

Er is bijgevolg wel degelijk sprake van hoogdringendheid.

5. Onzekerheid over herstelmogelijkheid

Eenmaal het gebouw er staat, is het herstel in de vorige toestand onwaarschijnlijk, al is het maar omwille van regularisatiedruk wegens voldongen feiten.

*Bovendien is het als buurtbewoner, belanghebbende uiterst moeilijk, tot quasi onmogelijk om het herstel in de vorige toestand te benaastigen, eens de constructie werd opgericht. Bovendien gaat zulks gepaard met enorme procedurele inspanningen, die echter ingevolge schorsing, vermeden kunnen worden.
...*

De ter verantwoording van het belang aangevoerde hinder en nadelen waarnaar de verzoekende partijen in hun uiteenzetting van de hoogdringendheid verwijzen, worden als volgt toegelicht:

“ ...

A. Eerste verzoekende partij

1.

De woning van de eerste verzoekende partij is gelegen op de hoek tussen de Langestraat en Kluisterkouterlos. Het voorwerp van de bestreden beslissing voorziet in de ontsluiting via voetweg nr. 16. Deze voetweg vormt een zijweg van de onverharde Kluisterkouterlos.

Alle transportbewegingen in functie van het voorwerp van de bestreden beslissing zullen langsheen de woning en tuin van de eerste verzoeker passeren. Derhalve zal hij hinder ondervinden.

Minstens zal er een verhoging van het aantal vervoersbewegingen zijn, waardoor er een nadeligere toestand ontstaat dan degene die voorafgaand gold.

2.

Daarnaast is de ontsluiting voorzien via voetweg nr. 16, die de benaming Kluizenweg heeft. Sinds de verlegging van het tracé in 2002 heeft deze een breedte van 2,5m ter hoogte van de aansluiting met de Kluisterkouterlos, verder heeft deze een wettelijke breedte van 1,6m. deze breedte werd evenwel afgebakend met een afsluiting, waardoor het nemen van toegang met een vrachtwagen of paardentrailer niet mogelijk is, omdat de aanwezige 2,5m geen voldoende draaicirkel biedt om de Kluizenweg (voetweg nr. 16) in te draaien.

Dit heeft voor gevolg dat het laden en lossen van de paarden en van materiaal (stro, hooi e.d.) voor het voorwerp van de aanvraag gebeurt ter hoogte van het kruispunt tussen de Kluisterkouterlos en de Kluizenweg en derhalve ter hoogte van de tuin van eerste verzoekende partij. Na het uitladen worden de paarden te voet tot aan de stallen gebracht.

Op dit ogenblik gebeurt zulks reeds voor de bestaande vergunde en onvergunde (en ingevolge de opgelegde voorwaarde in de bestreden beslissing te slopen) paardenstallen op de bouwplaats.

Doordat het aantal paardenstallen in grote mate toeneemt, zal er ook bijkomend transport zijn en zullen er bijkomend laad- en losbewegingen gebeuren. Ook ingevolge deze toename van laad- en losbewegingen zal eerste verzoekende partij hinder en nadelen ondervinden.

Bovendien impliceert het laden en lossen en de passage van het bijkomend verkeer langs de woning en tuin tevens geluidshinder voor eerste verzoekende partij.

Uit al het bovenstaande blijkt dat de eerste verzoekende partij wel degelijk hinder en nadelen zal ondervinden en derhalve beschikt over het rechtens vereist belang bij onderhavig beroep. [...]

B. Tweede verzoekende partij

Het perceel van tweede verzoekende partij paalt rechtstreeks aan het perceel waarop de paardenactiviteit plaatsvindt, nu de aanvrager ook een deel van het perceel achter de Langestraat 31 in gebruik heeft.

Anders dan aangeduid op de plannen komt de paardenactiviteit in werkelijkheid tot tegen de perceelgrens. Zulks blijkt ook uit onderstaande luchtfoto en bijgevoegde foto's (zie stuk 3), waarop diverse materialen stockage stro, hooi, mestopslag...; (wederrechtelijk) tot tegen de perceelsgrens worden gestockeerd.

Alleen al het feit dat tweede verzoekende partij rechtstreeks aanpalende is, geeft hem het rechtens vereiste belang.

Daarnaast zal verzoekende partij visuele hinder ondervinden, nu hij vanuit zijn woning en tuin zicht zal hebben op de op te richten stal. Gelet op de diepere inplanting van zijn woning, zal hij vanuit zijn woning en vanop de eerste verdieping, zicht nemen op de stal.

Bovendien wordt de stal in het achterliggende agrarische gebied ingeplant, waardoor het zijdelingse uitzicht vanuit de woning, vanop de eerste verdieping en vanuit de tuin van tweede verzoekende partij, naar het achterliggende open landbouwgebied ernstig zal worden gewijzigd.

Hij zal dan ook visuele hinder ondervinden.

Gelet op de dichte ligging bij het woongebied en de woning van tweede verzoekende partij, zal er geluids- en geurhinder zijn in de tuin en op het terras. Immers zal het gehinnik en het gestamp van de paarden tegen de rand van de paardenboxen hoorbaar zijn in de tuin en op het terras van verzoekende partij. Daarnaast zal de geur van de paardenstallen en de mestvaalt waar te nemen zijn tot op het perceel van de tweede verzoekende partij.

[...]

Uit het bovenstaande dient dan ook te worden vastgesteld dat verzoekende partijen hinder en nadelen zullen lijden ingevolge de bestreden beslissing.

...

2.

De verwerende partij repliceert:

“ ...

De verzoekende partij argumenteert dat er sprake is van hoogdringendheid omdat niet kan worden betwist dat het voorwerp van de bestreden beslissing een impact zal hebben op het uitzicht van tweede verzoeker; niet kan worden betwist dat gelet op de ontsluiting er meer verkeersbewegingen zullen zijn ter hoogte van de woning en tuin van de eerste verzoeker; de aanvrager meer paarden heeft dan hij er momenteel kan plaatsen, en de eenvoudige materialen toelaten om de werken in een korte tijdspanne uit te voeren. Volgens de verzoekende zal de aanvrager het verloop van de nietigheidsprocedure niet zal afwachten om uitvoering te geven aan de bestreden beslissing.

De verzoekende partij stelt zelf dat de bestaande, onvergunde stallen reeds ingevolge de regularisatiebeslissing van 29 januari 2013 dienden te worden afgebroken. Reeds sinds 2013 bestaat m.a.w. het risico dat de 3 bestaande paardenboxen in het kader van de handhaving zullen moeten worden verwijderd.

De potentiële afbraak van de onvergunde, bestaande stallen kan dan ook bezwaarlijk worden ingeroepen als gegeven om de hoogdringendheid te motiveren. Alleszins laat verzoekende partij na om concrete gegevens bij te brengen die aannemelijk maken dat de onvergunde toestand van de bestaande paardenboxen na jaren plots hoogdringendheid kan motiveren.

Ook het argument dat de paarden deels elders worden gestald, wat volgens verzoeker zou impliceren dat ‘normalerwijze (hoge) stalgelden dienen betaald te worden’, mist elke grondslag. Vooreerst blijkt uit de verwoording in het verzoekschrift dat verzoeker geenszins zeker is dat de aanvrager stalgelden betaalt, laat staan dat verzoeker ook maar enig idee kan hebben van de hoogte van de vermeende stalgelden. Het feit dat de aanvraagster van de vergunning meer paarden heeft dan zij momenteel kan stallen is inziens de verwerende partij irrelevant. Zoals vermeld bevinden deze paarden zich op een andere locatie. Uit niets blijkt dat zij binnen afzienbare tijd naar de litigieuze locatie zullen of moeten worden overgebracht. Hierover wordt trouwens geen concrete en precieze gegevens voorgelegd.

Dat het voorwerp van de aanvraag bestaat uit een beperkte constructie in eenvoudige materialen die op beperkte tijd kan worden opgericht kan op zich evenmin de hoogdringendheid motiveren. Daarnaast blijkt uit de aanvraag en de plannen dat het niet gaat om een zo eenvoudige constructie. Er moet niet alleen een gebouw worden opgericht maar ook ondergrondse constructies-citerne....- worden verwezenlijkt voor de opvang van de sappen van de stallen en mestvaalt.... Dit zal heel wat tijd in beslag nemen, die normaliter zal toelaten om de zaak ten gronde te behandelen vooraleer litigieuze werken worden aangevat.

Volgens de eerste verzoeker bestaat de hinder en nadelen die hij zal ondervinden vooral uit de toenemende verkeersbewegingen wegens de ontsluiting van het voorwerp van de aanvraag. Deze zullen langs zijn woning en tuin gaan, aldus eerste verzoeker.

Deze hinder is verwaarloosbaar gezien het nog steeds beperkt verkeer voor de aanvoer van het materiaal en paarden langs de betreffende weg. Deze weg is bovendien een losweg, die uiteraard wordt gebruikt door de plaatselijke bewoners en para-agrarische bedrijven om hun woning te bereiken en/of hun landbouwbedrijf of para)agrarisch bedrijf

uit te baten. De matige en normale hinder die door het gebruik van deze weg wordt veroorzaakt moet uiteraard door de omwonenden worden gedoogd, zo niet kan het bestaan zelf van deze weg in vraag worden gesteld.

Het feit dat bouwmaterialen zullen worden aangevoerd voor de verwezenlijking van de litigieuze werken is tijdelijk, en kan de hoogdringendheid niet verantwoorden. Uiteraard zullen de bouwmaterialen niet gelost worden ter hoogte van de woning van eerste verzoeker, maar op de werf zelf. Eerste verzoeker bewijst haar eigenaardige bewering niet. Voor wat het lossen laden van de paarden betreft geldt dezelfde redenering. Dit zal langs de nieuwe, hoger gelegen, toegangsweg van het litigieuze perceel gebeuren.

Tweede verzoeker ontwaart belangrijke hinder in het feit dat het zicht vanuit zijn woning door de nieuwe constructie zal worden beperkt. Volgens een vaste rechtspraak heeft niemand recht op een onbeperkt en oninneembaar zicht. Een dergelijk recht zou bovendien de oprichting van de meeste gebouwen onmogelijk maken. De mogelijke beperking van het zicht op achtergelegen agrarisch gebied door tweede verzoeker blijkt trouwens helemaal niet uit de stukken (zie plan op blz.8 van het verzoekschrift). Blijkbaar gaat het om een schuin zicht van de tweede verzoeker dat niet wordt aangetast door het geplande gebouw (artt. 674 e.v. B.W.).

Tenslotte wordt de vermeende geur- en geluidshinder niet bewezen door enig feitenmateriaal. Een dergelijke hinder moet trouwens in een landelijk woongebied en in agrarisch gebied gedoogd worden. Gelet op de bouw van een ondergrondse citerne zal de geurhinder minimaal zijn.

...

3.

De tussenkomende partij voert ter weerlegging van de beweerde hoogdringendheid aan:

“ ...

Verzoekers trachten zich te verschuilen achter de motivering van eerdere schorsingsarresten.

Echter, in deze procedures was verzoeker in tussenkomst geen partij.

Vandaag, in voorliggende procedure kan dan ook terecht en met weerleggende motieven het zogenaamde hinderaspect bij hoogdringendheid van verzoekers worden weerlegd.

Nopens tweede verzoeker

Tweede verzoeker steunt zijn belang en de hoogdringendheid op het feit dat hij ingevolge de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit het achterliggend agrarisch gebied aan hen visueel wordt onttrokken.

Een dergelijk nadeel vloeit niet rechtstreeks voort uit het bestreden besluit, maar is een gevolg van het feit dat de eigendom van verzoekende partijen paalt aan een agrarisch gebied.

Tweede verzoeker bekritiseert bijgevolg de gewestplanbestemming agrarisch gebied.

Hij heeft m.a.w. geen enkel subjectief recht op een uitzicht op het achtergelegen agrarisch gebied. Het is niet omdat verzoekende partij het geluk hebben gekend dat het

aanpalend agrarisch gebied en dan nog niet eens aanpalend aan hun eigendom gedurende enige tijd niet bebouwd is geworden, dat zij plotseling een “recht” zouden hebben op een uitzicht op het achtergelegen agrarisch gebied.... Niets is minder waar.

*Cadgisviewer waaruit blijkt dat maar liefst 2 percelen tussen eigendom **tweede verzoeker** en de **bouwplaats** zijn gelegen:*

[...]

En verder is het noodzakelijk Uw Raad te stellen dat de eigendom van verzoekende partij volledig is omgeven groenelementen (zie foto op p 10 en 11 van verzoekschrift verzoekers). Echter, tweede verzoeker voegt fotomateriaal toe van 6-7 jaar geleden. Dit strookt niet met de realiteit.

De aanvraag zelf voorziet verder in de aanplant aan de perceelsgrens van een gedifferentieerd groenscherm zodat de groene gordel de thans tweede verzoeker al heeft op zijn eigendom wordt versterkt.

Daarenboven is de ganse aanpalende omgeving van tweede verzoeker omgeven door landbouwdieren gaan de van ezels, tot schapen, koeien, enz....

Mevrouw Van Praet heeft de omgeving bestudeerd en bevraagd en heeft op hierna gevoegd overzichtsplan alle dieren en aantallen in kaart gebracht met vermelding van woning tweede verzoeker en ook eerste verzoeker.

[...]

*Dit gekoppeld aan de uitermate ruime afstand tussen de woning van tweede verzoeker en de bouwplaats over een afstand van maar liefst **meer dan 45 meter**.*

[...]

Uw Raad oordeelde reeds in eerder rechtspraak dat indien een ruime afstand is gelegen tussen de woning van verzoekers en het voorziene bouwwerk, dan dienen er concrete gegevens naar voren worden gebracht over de hinder en nadelen (...).

Verzoekers laten verder volkomen na om concrete gegevens voor te leggen over hun zogenaamde hinderaspecten in hun inleidend verzoekschrift.

De gevoegde foto in hun inleidend verzoekschrift door verzoekers met een zicht op het achtergelegen gebied betreft, bewijst niet dat deze uit een woning is genomen, laat staan vanuit effectieve leefruimten. Ook werd geen enkele binnenindeling van de woning gevoegd door tweede verzoeker, waardoor het raden is naar het wat en hoe van deze foto.

Er ligt geen enkel bewijs voor dat die ene fot vanuit de woning is genomen dan wel middels andere middelen.

*Met het bestreden besluit wordt louter invulling gegeven aan het vigerende gewestplan, zodat het nadeel dat verzoekende partijen inroepen rechtstreeks voortvloeit uit het gewestplan zelf maar **niet** uit de stedenbouwkundige vergunning.*

Geluid- en geurhinder wordt door geen enkel stuk bewezen of onderbouwd door tweede verzoeker. Dit wordt gratuite gesteld. Ter herhaling: de woning en terras waarvan sprake in verzoekschrift liggen op bijna 40 meter van de voorziene stal en de eigen eigendom van verzoeker is omgeven door eigen groen.

Geluidstudie of geurstudie ligt niet voor. Enige bewering terzake zijn losse beweringen om enige hinder trachten te claimen. Zo werkt het systeem echter niet.

Enige hoogdringendheid ligt dan ook helemaal niet voor.

Nopens eerste verzoeker

Eerste verzoeker schiet alle pijlen op Kluizenkouterlos naast zijn eigendom en gaat in de beschrijving wel heel ver om een nadeel en hoogdringendheid te zoeken.

Zo poneert eerste verzoeker dat de voertuigbewegingen zullen toenemen en dit zonder de minste onderbouwing!! Meer nog, het is zelfs manifest een leugen dat er toename zal zijn.

Immers de eigendom van mevrouw Van Praet is aan de Langestraat een gesloten bebouwing dus aldaar kan geen toegang tot de bouwplaats worden genomen!!

[...]

De ontsluiting die mevrouw Van Praet dient te neme ifv haar paarden gebeurt dan ook sinds jaar en dag via de Kluizenweg, die onmiddellijk aansluit op haar eigen weide (en waar thans de weg wordt voorzien om aan te sluiten op Kluizenkouterlos.

Thans wordt deze ontsluiting gevisualiseerd door de aanleg van de toegangsweg op eigen terrein, aansluitend op de Kluisterkouterlos. Dat de draaicirkel om op-en af de Kluisterkouterlos te geraken geen enkele hindernis oplevert en meer dan breed genoeg is.

Verzoekers zij blijkbaar vergeten dat deze wegenis zodanig is ingericht dat de toegankelijkheid voor de Brandweer (na diens gunstig advies) gegarandeerd is.

Er is bijgevolg GEEN ENKELE TOENAME van vervoersbewegingen of enige bijkomende last. Dit betreft een manifest leugen van eerste verzoeker en wordt bijkomend door geen enkelelement gestaafd.

Er wordt nooit geladen en gelost in de Kluisterkouterlos. Er wordt enkel toegang genomen sinds jaar en dag op de eigen weide van mevrouw Van Praet die aansluit aan de bouwplaats.

Verzoekers laten uitschijnen aan Uw Raad dat Van Praet de Kluizenweg gebruikt, wat NIET ZO IS!!

[...]

Eerste verzoeker misleidt Uw Raad volkomen door over breedtes van loswegen en buurtwegen te praten dit terwijl dit geen uitstaans heeft met de effectieve bereikbaarheid van de bouwplaats.

Tevens is de Kluisterkouterlos een losweg voor tal van landbouwers en gebruikers die naar de achtergelegen weiden en akkers dienen te gaan.

Of gaat eerste verzoeker ook beweren dat het decennia lange gebruik van de Kluisterkouterlos door achtergelegen eigenaars en gebruikers foutief is??

Het komt erop neer dat eerste verzoeker een woning heeft gebouwd aan een buurtweg (Kluisterkouterlos) en dat blijkbaar het rechtmatig gebruik van deze wegenis hem stoort.

En van deze subjectieve redenering is mevrouw Van Praet slachtoffer.

De hinder die eerste verzoeker meent te moeten opwerpen en waarmee hij reeds 2x toe Uw Raad heeft misleid zonder enige concrete gegevens terzake vloeit gewoonweg voort uit het gekende en rechtmatige gebruik (ook van mevrouw Van Praet) van de buurtweg Kluisterkouterlos. Immers, Mevrouw Van Praet heeft een weide liggen (en wordt ook niet ontkend door verzoekers) palend aan de Kluisterkouterlos.

Nopens uitvoering vergunningsplichtige werken

Zonder enige deugdelijke redening gaan verzoekers stellen dat mevrouw Van Praet de werken snel wil uitvoeren en hiervoor verwijzen ze naar data 2013, 2016, 2017.

Sinds 2013 – wat thans meer dan 5 jaar bijna betreft – is nog geen enkel werk uitgevoerd. Dus de gratuite bewering van verzoekers dienaangaande raakt kant noch wal om enige hoogdringendheid te gaan onderbouwen. Ook de rechtspraak van uw Raad is hierover duidelijk en legio.

...

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partijen die zich op hoogdringendheid beroepen, moeten, op grond van artikel 40, §3 DBRC-decreet, in hun verzoekschrift, ondersteund met de nodige overtuigingsstukken, een uiteenzetting geven van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is, gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Volgens artikel 40, §1, 1° DBRC-decreet houdt de vereiste van hoogdringendheid in dat de verzoekende partijen aantonen dat de behandeling van de zaak onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een vordering tot vernietiging. Meer in het bijzonder rust op de verzoekende partijen die beweren dat de uitkomst van de vernietigingsprocedure niet afgewacht kan worden, de bewijslast om met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens van die hoogdringendheid te overtuigen, gelet op de nadelige gevolgen die voor hen persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

2.

Met het arrest van 2 augustus 2016 met nummer RvVb/S/1516/1391 werd de vordering van de verzoekende partijen tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de vergunning van 28 januari 2016 ingewilligd. Dat houdt niet in dat de hoogdringendheid zonder meer als vaststaand aangenomen moet worden. Of de hoogdringendheid in de huidige zaak al dan niet aangetoond of plausibel gemaakt wordt, moet op grond van de door de partijen aangebrachte feitelijke gegevens en stukken worden beoordeeld. De tussenkomende partij, die toen geen partij was, kan daarbij ter betwisting van de geloofwaardigheid van de hoogdringendheid gegevens aanvoeren die een ander licht op de feiten werpen en die in het vorig administratief kort geding niet of onvoldoende onder de aandacht van de rechter gebracht werden.

3.

De enkele mogelijkheid dat de tussenkomende partij het resultaat van de vernietigingsprocedure niet wenst af te wachten en de werken aanvat, volstaat niet om te verantwoorden dat de zaak hoogdringend berecht moet worden. Het komt de verzoekende partijen toe om ervan te overtuigen dat de bestreden vergunning in die mate ingrijpt op hun leef- en woonkwaliteit, dat een uitspraak bij hoogdringendheid noodzakelijk of gewenst is.

4.

Met de bestreden beslissing vergunt de verwerende partij de bouw van een paardenstal met aanhorigheden en de aanleg van een mestvaalt. De exploitatie van de tussenkomende partij, een paardenfokkerij, ligt in agrarisch gebied. Dat betekent dat de verzoekende partijen een grotere tolerantie moeten opbrengen voor hinder die veroorzaakt wordt door een exploitatie die, in beginsel althans, thuishoort in agrarisch gebied. Dat geldt des te meer daar de verzoekende partijen woonachtig zijn in het aangrenzende woongebied met landelijk karakter waar landbouw met de woonbestemming op voet van gelijkheid staat.

5.1.

De eerste verzoekende partij woont aan de Langestraat 51. Met de vordering tot schorsing wil zij de hinder ten gevolge van de toename van het aantal verkeersbewegingen op de Kluisterkouterlos langs haar woning en tuin, en het laden en lossen van de paarden en het materiaal ter hoogte van het kruispunt van de Kluisterkouterlos met de Kluizenweg afgewend zien.

De tussenkomende partij wordt gevolgd waar zij stelt dat de Kluisterkouterlos een losweg is die toelaat om de achterliggende landbouwpercelen te bereiken en dat ook zij daar nu al gebruik van maakt. Uit de gegevens van de aanvraag blijkt dat de tussenkomende partij de thans nog bij derden ondergebrachte paarden in de nabijheid van haar woning wil stallen. Kan er worden aangenomen dat door de aanvraag het aantal vervoersbewegingen op de Kluisterkouterlos zal toenemen, het is allerm minst aannemelijk dat de eerste verzoekende partij daardoor in die mate aan bijkomende mobiliteits- en geluidshinder blootgesteld wordt die in het betrokken gebied, in afwachting van een uitspraak ten gronde, niet geduld hoeft te worden.

5.2.

De tweede verzoekende partij, woonachtig aan de Langestraat 21, ent de hoogdringendheid op het verlies aan het zijdelings uitzicht op het achterliggend agrarisch gebied, de geluidshinder en de geur afkomstig van de paardenstallen en mestvaalt.

De te bouwen stal heeft een nokhoogte van 4,60 meter, een breedte van 9,60 meter en een diepte van 11,90 meter, met aansluitend nog twee boxen tot 18,10 meter diep en 3,20 meter breed. Twee percelen scheiden het perceel van de tweede verzoekende partij van de bouwplaats. Zowel haar eigen foto's als die van de tussenkomende partij brengen ertoe het beweerde verlies aan zijdelings uitzicht op het achterliggend landschap te relativiseren. Voorts verbindt de verwerende partij aan de vergunning de voorwaarde die verplicht tot de aanplant van een groenscherm van twee meter hoog onder meer links van de te bouwen stal om de visuele impact te verminderen.

Gelet op de aard en schaal van de exploitatie, en de ligging van de betrokken percelen, komt het niet overtuigend over dat de geur- en geluidshinder de perken van het aanvaardbare in agrarisch gebied zou overschrijden en een uitspraak bij hoogdringendheid vereisen. Wat de geurhinder in het bijzonder betreft, overweegt de verwerende partij in de bestreden beslissing dat de mestvaalt in overeenstemming met artikel 5.9.2.2 van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne betreffende de 'opslagplaatsen voor vaste dierlijke mest buiten de stal' geplaatst zal worden. Om geurhinder te beperken, legt de verwerende partij als voorwaarde op om de mestvaalt aan de bovenzijde af te dekken. De verzoekende partij laat die voorwaarde onbesproken.

Ook voor de tweede verzoekende partij wordt de hoogdringendheid niet aangetoond.

6.

Er is niet voldaan aan de in artikel 40, §1, 1° DBRC-decreet gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden wanneer er hoogdringendheid wordt aangetoond.

B. Ernstige middelen

Aangezien de verzoekende partijen de hoogdringendheid niet aantonen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing wordt verworpen.
2. De uitspraak over de kosten wordt tot de beslissing over de vordering tot vernietiging uitgesteld.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 9 oktober 2018 door de negende kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de negende kamer,

Yannick DEGREEF

Geert DE WOLF